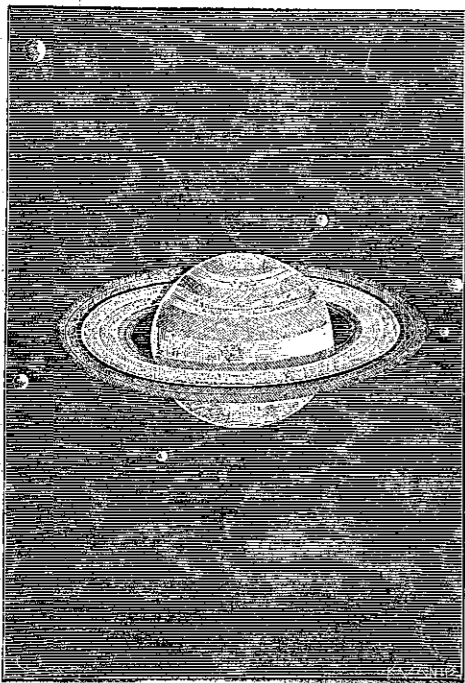

— Τι! δακτύλιος; αλλά πώς κρατείται εκεί;

— Πώς κρατείται η Σελήνη ενώ περιστρέφεται περί την Γῆν; Φαντάσου να πλατυνθῇ ἡ Σελήνη καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς ταινίαν κυκλικήν, νὰ ἐξακολουθῇ ὁμοίως καὶ ὡς ταινία νὰ στρέφεται εἰς τὸν οὐρανόν· θὰ σχηματίσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἰδέαν τοῦ δακτύλιου τοῦ Κρόνου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι ὁ δακτύλιος τοῦ Κρόνου περιβάλλει τὸ ἄστρον τοῦ πολὺ πλησιέστερον παρὰ ἡ ταινία, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετεβάλλετο ἡ Σελήνη μας.

Ἡ Σελήνη ἀπέχει ἀπὸ τὴν Γῆν, ὅπως ἐνθυμεῖσαι, 384 χιλιάδες χιλιόμετρα, ἐνῶ ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τοῦ Κρόνου καὶ τοῦ δακτύλιου τοῦ ὀλίγου ὑπερβαίνει τὰς 20 χιλιάδας χιλιόμετρα· μηδαμινὴ ἀπόστασις ἐμπρὸς εἰς τὰ ἑκατομύρια τῶν χιλιομέτρων. Ἐξήκοσι χιλιάδες χιλιόμετρα! Ἀλλὰ τόσος εἶνε ὁ δρόμος ἐπὶ τοῦ μικροῦ μας πλανήτου ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἕως εἰς τοὺς ἀντίποδας

Ὁ Κρόνος.

των, δηλαδή εἰς τὸν Εἰρηνηκὸν Ὠκεανόν· Ὡ, Νίτσα μου, τί σημαίνει ἀντίποδες τῶν Ἀθηνῶν; Καὶ ἄλλοτε ἤκουσα αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐνόησα.

— Γνωρίζεις ὅτι ἡ Γῆ εἶνε σφαῖρα· ἐὰν μίαν σφαῖραν ἀπὸ πηλὸν διαπεράσῃς πέρα-πέρα μὲ βελόνην τοῦ πλεξίματος, τὸ ἄκρον τῆς βελόνης θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ ἀντίθετον σημεῖον. Ἐὰν ἦτο δυνατὸν μὲ πελωρίαν βελόνην νὰ διατρύψῃς τὴν Γῆν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπὸ τὸ ἓν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο, τότε, ἂν ἡ βελὸν ἔισέλθῃ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοὺς ἀντίποδας τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ δρόμος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἀπὸ ἓν σημεῖον εἰς τοὺς ἀντίποδας του, εἶνε ἀκριβῶς τὸ ἡμίσειον τοῦ γόρου τῆς Γῆς, δηλαδή 20 χιλιάδες χιλιόμετρα, ὅση εἶνε, ὅπως σοῦ εἶπα, ἡ ἀπόστασις τοῦ Κρόνου ἀπὸ τὸν δακτύλιόν του.

— Διατί εἰς τοὺς ἀντίποδας ἐδῶσαν αὐτὸ τὸ ὄνομα;

— Τότε ποῦ δὲν ἐπίστευον τὴν σφαιρικότητα τῆς Γῆς, διὰ νὰ δικαιολογήσουσαν τὴν δυσπιστίαν των, ἔλεγον ὅτι ἂν ἡ Γῆ ἦτο στερογγύλη, θὰ εὕρισκοντο καὶ

ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐβάδιζον μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ἀπὸ οἱ πόδες των θὰ διηθύνοντο πρὸς τοὺς ἰδικούς μας πόδας. Αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ὠνόμασαν ἀντίποδες.

— Μὰ αὐτὸ εἶνε ὀρθόν! Πῶς στέκονται εἰς τοὺς ἀντίποδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ δὲν πίπτουν;

— Ἀνόητε! Καὶ ἡ ἔλξις τῆς γῆς; Ἐλησμόνησες τὸ μῆλον τοῦ Νεῦτωνος;

Ἡ Γῆ σύρει πρὸς τὸ κέντρον τῆς πάντα τὰ σώματα, τὰ εὐρισκόμενα εἰς ὁποιοδήποτε σημεῖον τῆς ἐπιφανείας τῆς. Οἱ ἄνθρωποι οἱ εὐρισκόμενοι ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς γῆς ὡς πρὸς τὰς Ἀθήνας, ἔλκονται ἀπὸ τὴν γῆν ὅπως καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὰ μῆλα τῶν δένδρων εἰς τοὺς ἀντίποδας, ὅταν πίπτουν, λαμβάνουν τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν μὲ τὰ μῆλα τῶν κήπων μας· πίπτουν δηλαδή πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς. Ἀλλ' ἀπεμακρύνθημεν πάλιν ἀπὸ τὸν δακτύλιον τοῦ Κρόνου,

ὅχι ὅμως καὶ πολὺ. Ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖ, ὅπως πανταχοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ἰσχύουν οἱ ἴδιοι νόμοι τοὺς ὁποίους εἶδομεν εἰς τὴν Γῆν. Εἴχες δὲ ἄδικον πρὸ ὀλίγου ν' ἀνησυχῆς διὰ τὸν δακτύλιον αὐτόν.

Ἐχω ὅμως ἀκόμη κάτι νὰ σοῦ εἶπω διὰ τὸ θαῦμα τοῦτο τοῦ οὐρανοῦ.

Μὲ τὴν σύγκρισιν τὴν ὁποίαν σοῦ ἔκαμα τοῦ δακτύλιου τοῦ Κρόνου πρὸς ταινίαν, δὲν ἐσχημάτισες ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ δακτύλιου, ὁ ὁποῖος καθόλου δὲν ὁμοιάζει πρὸς ἀπλὴν ταινίαν. Καὶ πράγματι, διατρεῖται εἰς τρεῖς δακτύλιους, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται λίαν εὐκόλως ἕνεκα τῆς διαφορετικῆς ὀψείας των. Ἀνέγνωσα εἰς ὀγκῶδες βιβλίον ἀστρονομίας, ὅτι ὁ λαμπρότερος τῶν δακτύλιων, ὁ μέσος, ὁ ὁποῖος ἔχει πλάτος 28 360 χιλιομέτρων, χωρίζεται ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν διακενοῦ διαστήματος 3230 χιλιομέτρων. Ἐλογάριασαν ὅτι, ἂν πάντα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ὁ δακτύλιος ἔχει ἀπὸ τὸ ἓν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο πλάτος 60000 χιλιομέτρων καὶ πάχος 100 χιλιομέτρων. Αὐτὰ νομίζω, ὅτι ἀρκούν πλέον διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Οὐγγενος.

— Ἀπορῶ, πῶς κατάρθωσαν νὰ μετρήσουσαν τὸσον ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ χιλιόμετρα.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης... οὔτε δύναμαι νὰ σὲ βεβαιώσω ὅτι οἱ ἀστρονόμοι εἶνε τελείως σύμφωνοι εἰς αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἀριθμούς. Ἀλλ' αὐτὸς εἶνε ἰδικὸς τῶν λογαριασμοῦ. Ὑποθέτω δὲ ὅτι ἡ διαφορὰ των εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀριθμούς θὰ εἶνε μεγάλη, δὲν θὰ εἶνε μόνον ἐνὸς ἢ δύο χιλιομέτρων.

— Ἀλλὰ καὶ πάλιν εἶτε ἑκατὸν, εἶτε ὀγδοήκοντα χιλιομέτρων πάχος ἔχει ὁ δακτύλιος, τὸσον πάχος εἶνε ἀρκετόν. Πόσον ἀρὰ γε παράδοξος θὰ φαίνεται εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Κρόνου ἡ ζώνη αὐτὴ ἢ περιβάλλουσα τὸν πλανήτην των!

— Δὲν ἐτελείωσα ὅμως. Ὁ Οὐγγενος, συγχρόνως μὲ τὸν δακτύλιον, ἀνεκάλυψε καὶ μίαν σελήνην εἰς τὸν Κρόνον· ἔκτοτε δὲ εὗρον ἄλλας ὀκτὼ ἀκόμη σελήνας τοῦ Κρόνου. Φαντάσου, οἱ κάτοικοι αὐτοῦ τοῦ πλανήτου τί λαμπρὸν οὐρανὸν θὰ ἔχουν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς των.

Οἱ ποιηταὶ εἰς τὸν Κρόνον, ἐὰν κίμνου στίχους εἰς τὴν σελήνην, ὅπως οἱ ἰδιοὶ μας ποιηταί, θὰ ἔχουν δυσκολίαν τῆς ἐκλογῆς, ποῖαν ἀπὸ τὰς ἐννεὰ νὰ προτιμήσουσαν.

— Ἐγὼ θὰ ἔκαμνα στίχους εἰς τὸν δακτύλιον· διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ θὰ εἶνε ἐστραμμένοι πρὸς αὐτόν.

(Ἐπεται συνέχεια.)

[J. Macé] Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΜΙΚΡΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ (Ἰδε τὴν προκήρυξιν εἰς τὸ 7^{ον} φύλ. σελ. 62.)

Α' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου [10 ε].

Β' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Φλοῖσος τοῦ Εὐξείνου [10 ε].—Μενεξεδένια [10 ε].

Γ' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ταρταρινὸς τῆς Ταρσασκῶνης [8 ε].—Φρίξος [8 ε].—Κόδρος [8 ε].

Α' ΕΠΙΛΟΓΟΣ: (Ἀπὸ [5 ε] εἰς ἑκατὸν:) Ἀνθόλιον τῆς Ἐρήμου, Ζωηρὰ Φλόξ, Ὠρίων, Σμυρνησοῦλα, Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς, Ἀπόγονος τοῦ Χάση.

Β' ΕΠΙΛΟΓΟΣ: (Ἀπὸ [4 ε] εἰς ἑκατὸν:) Π. Λασκάρειος, Ἀγγουρολογιώτατος, Ἀλέξανδρος Δ. Πάγκαλος, Ἰτέα, Ἰατρός τῶν Συνδρουητῶν.

Γ' ΕΠΙΛΟΓΟΣ: (Ἀπὸ [3 ε] εἰς ἑκατὸν:) Βασιλεὺς τοῦ Κατέργου, Σκανδαλιάρης, Κεραυνός, Ναυτοπαῖς, Θεαγένης, Μικρὰ Δεσποινίς, Ἀταβύριον Ρόδου, Σοφὸς Πιπτακός, Θεραπεινὸς τῶν Μουσῶν, Ζουλέτκα.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: (Ἀπὸ [2 ε] εἰς ἑκατὸν:) Κόρη τῆς Ἀχαΐας, Λυσόχαρτον, Μενεξεδένιο Μπουκετάκι, Χιονοσκεπὴς Αἰφρῆ, Γεώργιος Κουμάντα-

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Γ.

ΤΟ ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΦΑΣΟΥΛΑΚΗ

Σὰς εἶπα τὴν ἄλλη φορά, ὅτι τοῦ ξυνοφαίνεται πολὺ τοῦ Φασουλάκη, ὅταν νίβεται. Ὅμως, ὕστερ' ἀπὸ τὸ νίψιμο, ἔρχεται ἓνα ἄλλο πρᾶγμα, ποῦ γι' αὐτὸ ὁ Φασουλάκης ξετρελλαίνεται. Τὸ πρόγευμα, ἡ νόστιμη, ἡ γλυκεῖα πρωινὴ γαλατόσουπα.

Καὶ ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι Φασουλάκιδες κάθονται καὶ τρῶγουν ἓνα μακρὺ σκαμνί, μπροστά ἓνα μακρὺ τραπέζι, ὁ χαϊδευμένος, ὁ μικρούλης Φασουλάκης κάθεται σὲ ξεχωριστὸ σκαμνί, κοντὰ ἑστὸν πατέρα του καὶ ἑστὴν μητέρα του.

Κάμνει μεγάλη φασαρία· πότε γυρεύει ζάχαρη, — πολλή, μὰ πολλή ζάχαρη, — πότε γυρεύει φραντζόλα, — κι' ἄλλη, κι' ἄλλη φραντζόλα! —

Η ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ

Η ΑΝΟΙΞΙΣ (τὸ βραβευθέν.)

Νάτη! μὲς ἑστ' ἄρμα τάνθινον ὀλόχαρη [προβάλλει] Ἀνθοντυμένη ἢ Ἀνοιξίς μὲ ζηλεμένα [κάλλη].

Γλυκὰ-γλυκὰ χαμογελά, Ἀνθοῦς καὶ ἀρώματα πολλὰ Χαρούμενη καὶ γελαστὴ ὁ λόγυρα σκορ- [πίζει,] Κι' εἶπου περνᾶ βελουδίνο χορτάρι πρα- [σινίζει.]

Νάτη! κλωνάρι πασχαλιᾶς ἑστὸ χέρι τῆς [βαστάει] Καὶ δίπλα τῆς πασχαλινοῦ ἄρνη χοροπη- [δάει...]

Κ' ἐγὼ, παιδάκι ζωηρό, Μαζεύω λούλουδα, φαιδρό, Πλέκω στεφάνι ὀλόδροσο, μ' αὐτὸ τῆ [στεφανώνω] Καὶ τὸ γλυκὸ τραγουδί μου μὲ τῶν που- [λιῶν ἐνδνω.]

ΠΤΗΝΟΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Η ΑΝΟΙΞΙΣ (Τυχὸν Β' βραβείου)

Λυώσαν τὰ χιόνια ἑστὰ βουνὰ Κ' ἢ Ἀνοιξη προβάλλει Καὶ σὴν βασίλισσα περνᾶ Μὲ τ' ἀνθηρὰ τῆς κάλλη.

Τὰνδόνια γλυκοκελαδοῦν Σὲ δάση μυρωμένα, Κ' ἢ πεταλοῦδες χαιρετοῦν Τὰ κρῖνα τάνθισμένα.

Τὰ χελιδόνια ἑστὴν παλιὰ Φωλῆὰ γυρίσαν πάλι, Καὶ ψάλλουν μὲ γλυκεῖα λαλιά Τῆς Ἀνοιξῆς τὰ κάλλη.

ΦΛΟΙΣΟΣ ΤΟΥ ΕΥΦΗΜΟΥ

πότε παραπονεῖται ὅτι τὸ γάλα του καίει, — πφ! κάου, κάου! — πότε κλαίει ὅτι τὸ γάλα του ἐκρύωσε, ἔγινε πάχος, μπουζί!

Πολὺ ἰδιότροπος ὁ μασκαρατζίκος!

Οἱ γονεῖς του ὅμως δὲν δυσареστοῦνται γι' αὐτὰ, καὶ του κάμνουσαν ὅλες του τὲς ἰδιοτροπίες· τοῦ δίδουν ζάχαρη, τοῦ δίδουν φραντζόλα, τοῦ φυσοῦν τὸ γάλα γιὰ νὰ κρυώσῃ, τοῦ ρίχνουν κι' ἄλλο ἀπὸ τὴν γαλατιέρα γιὰ νὰ ζεσταθῇ. Ποτὲ δὲν του χαλοῦν τὸ χατήρι.

Ὁ Φασουλάκης κρατεῖ τὸ χουλιάρι μὲ τὸ ἀριστερὸ τοῦ χέρι, καὶ το ἔχει ὀλωσδιόλου ἀχρηστο, γιὰτὶ προτιμᾷ νὰ μεταχειρίζεται τὸ χουλιάρι ποῦ του ἐχάρισεν ὁ Θεός.

Ἡ κυρία Φασουλίνα θυμόνει γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ μαλόνει τὸν Φασουλάκη. Ὁ κύριος Φασουλάκης ὅμως τὸν κάμνει χάζι, ποῦ τρώγει μὲ τὰ χέρια, καὶ γελά, καὶ λέγει ἑστὴν γυναῖκά του.

— Ἀφρᾶέ τον, εἶνε μικρὸς ἀκόμη. Μὲ τὴν ἡλικία θὰ μάθῃ πῶς τρῶγουν τὰ καλὰ παιδιὰ.

Μὰ θέλετε νὰ σας εἰπῶ τὴ γνώμη μου; Μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ κόττα τρῶγει καθαρώτερα. Δὲν τη βλέπετε;

ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

